

Верховний
Суд

Актуальні питання розгляду справ за участю Антимонопольного комітету України за практикою Верховного Суду

Тетяна МАЛАШЕНКОВА

суддя Верховного Суду (судова палата для розгляду справ щодо захисту прав інтелектуальної власності, а також пов'язаних з антимонопольним та конкурентним законодавством)

Список скорочень

- Антимонопольний комітет України – АМК
- Закон України від 11.01.2001 № 2210-III
«Про захист економічної конкуренції» - Закон № 2210
- Закон України від 26.11.2019 № 3659-XII
«Про Антимонопольний комітет України» - Закону № 3659
- Закон України від 07.06.1996 № 236/96-ВР
«Про захист від недобросовісної конкуренції» - Закон № 236/96-ВР

1. Процесуальні питання оскарження актів АМК

1.1. Види актів АМК, які можуть бути оскаржені до господарського суду

Постанова КГС ВС від 19.06.2025 у справі № 910/7646/24

Із 01.01.2024 ч.1 ст. 60 Закону № 2210 у редакції Закону України від 09.08.2023 № 3295-IX зазнала змін щодо розширення предмета оскарження, а саме: заявник, відповідач, третя особа мають право повністю або частково оскаржити як рішення, так і розпорядження органу АМК, передбачені ст. 36 і 48 цього Закону, до господарського суду у двомісячний строк з дня одержання рішення, розпорядження.

Закони № 2210, № 3659 не містять приписів щодо змісту розпорядження.

Верховний Суд виснував, що як вбачається частина перша статті 60 Закону зазнала змін щодо розширення предмета оскарження, а саме законодавцем, окрім рішення АМК, визначено такий вид документа, що приймається АМК у межах його повноважень, як розпорядження.

Верховний Суд вказував, що:

- вирішуючи спір про визнання недійсним розпорядження органу АМК про початок розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, *суд не здійснює оцінки правомірності дій особи, стосовно якої видано таке розпорядження*; при цьому саме по собі видання органом АМК такого розпорядження та здійснення ним розгляду відповідної справи не можна кваліфікувати як порушення прав та охоронюваних законом інтересів осіб, які беруть участь у цій справі;
- видання розпорядження про початок розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції за своєю правовою природою не є актом, що встановлює факт порушення закону про захист економічної конкуренції, а лише фіксує процесуальне становище сторін у справі та має інформаційний характер і не може порушувати прав позивача, оскільки застосування будь-яких санкцій (заходів відповідальності), встановлених статтями 51-54 Закону, таке розпорядження не передбачає (дивись постанови Верховного Суду від 26.06.2018 у справі №922/3600/17, від 29.05.2018 у справі №910/13968/17, від 23.05.2018 у справі №910/14682/17, від 27.02.2020 у справі №922/2695/19, від 18.01.2022 у справі №910/17572/20);
- розпорядженням про початок розгляду справи АМК *не встановлюється, вчинення відповідного порушення*, а є процедурним моментом для визначення початку розгляду справи та розгляду справи за ознаками порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

Висновки

Верховний Суд з огляду на закріплений у ст. 1 Закону № 3659 статус АМК, його повноваження, передбачені ст. 7 цього Закону, а також завдання цього органу та принцип належного врядування зазначає, що хоча немає вимог стосовно змісту, структури та меж обґрунтованості розпорядження АМК, втім Верховний Суд у постановках від 10.09.2020 у справі № 910/23375/17 та від 01.10.2020 у справі № 908/540/19 вказав, що підхід до визначення меж обґрунтованості рішення АМК має бути аналогічним тому, який застосовується, зокрема, самими судами в ухваленні судових рішень.

Господарські суди у розгляді справ про визнання недійсними рішень АМК не повинні перебирати на себе не притаманні суду функції, які здійснюються виключно органами АМК, але зобов'язані перевіряти правильність застосування органами АМК відповідних правових норм.

З'ясування наявності / відсутності підстав для визнання недійсним рішення АМК у силу приписів ст. 59 Закону, дослідження та оцінка доказів, ухвалення судового рішення здійснюється господарськими судами відповідно до приписів процесуального права.

1.2. Тривалість розгляду справи АМК до внесення змін у Закону № 2210 Постанови від 18.05.2023 та від 14.05.2024 у справі № 910/19008/21

01.01.2024 Закон № 2210 доповнено ст. 37-1 «Строки розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції» згідно із Законом № 3295-IX від 09.08.2023.

Верховний Суд, надаючи оцінку обставинам справи у розрізі розумності строків винесення рішення та допустимості значної тривалості розслідування без поважних причин, а також визначення меж і строків розслідування справ АМК у правовідносинах, які виникли до зазначених змін, виходив з такого.

1.2. Тривалість розгляду справи АМК до внесення змін у Закону № 2210

- «Хоча окремі розслідування можуть проводитись з прийнятною тривалістю, проте загальна тривалість має відповідати, зокрема, принципу верховенства права, як одному з основних принципів демократичного суспільства, гарантованих Конституцією України так і принципу "належного урядування";
- проведення розслідування ... має бути обґрунтовано об'єктивними та поважними причинами, які пов'язані безпосередньо із розглядом справи Відділенням АМК, як-то складністю справи, поведінкою сторін (відповідачів антимонопольної справи), діями/бездіяльністю відповідних державних органів, у тому числі, АМК, тощо;
- Також з'ясуванню підлягає питання, чи вплинуло розслідування у такий строк та прийняття рішення Відділенням АМК після 9 років з початку розслідування на права Товариства, у тому числі майнові. Оцінка доводів має відбуватися, у тому числі в контексті реалізації Товариства права на захист у межах антимонопольної справи з урахуванням того, чи не було надмірним тягарем для Товариства реалізація такого права у такий строк (9 років)» (постанова від 24.05.2023 у справі №910/19008/21)

«7.54. Підсумовуючи наведене вище Верховний Суд констатує, що дійсно положення частини другої статті 42 Закону № 2210 визначають, що перебіг строку позовної давності зупиняється на час розгляду органом АМК антимонопольної справи. Водночас наведені положення ніяким чином не скасовують, підміняють та/або продовжують строки, визначені у частині першій цієї статті. Також в силу положень статті 19 Конституції України та пункту 1 статті 3 Закону № 3659-XII не наділяють правом органи АМК щодо притягнення суб'єкта господарювання до відповідальності за порушення конкурентного законодавства поза межами, визначеними у частині першій статті 42 Закону № 2210.

7.55. Отже, у вирішенні питання щодо дотримання органом АМК строків давності притягнення суб'єкта господарювання до відповідальності тлумачення словосполучення "розгляду органами Антимонопольного комітету України справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції" першочергове значення має саме сутнісний зміст поняття розгляд "справи". Тобто, вчинення органом АМК всіх необхідних процесуальних дій, направлених на збір доказів, які підтверджують обставини інкримінованого суб'єкту господарювання порушення конкурентного законодавства та вчинення всіх необхідних, передбачених Законом дій задля встановлення обставин такого порушення, і, відповідно, прийняття рішення щодо наявності / відсутності підстав для притягнення цього суб'єкта до відповідальності.»

«7.60. Отже, у контексті висновків судів попередніх інстанцій та доводів касаційної скарги Суд зазначає, що у вирішенні спору про наявність / відсутність підстав для визнання недійсним рішення АМК та застосуванні положень статті 59 Закону № 2210 у сукупності з положеннями частини другої статті 42 Закону № 2210 та частини другої статті 1 Закону № 3659-XII щодо спеціальних процесуальних засад діяльності АМК, важливим у цьому аспекті є застосування положень частин першої та другої статті 42 Закону № 2210 у сукупності та дотримання АМК строків давності, встановлених у цій статті.

7.61. Таким чином, у разі якщо господарські суди під час розгляду справи встановлять обставини саме щодо бездіяльності органів АМК, яка полягає у зволіканні щодо прийняття рішення за наслідками розгляду антимонопольної справи, в межах строків притягнення до відповідальності, які встановлені у статті 42 Закону № 2210 за відсутності об'єктивних і поважних причин, що пов'язані безпосередньо із розглядом справи (складність справи / поведінка сторін антимонопольної справи / дії або бездіяльність відповідних державних органів), бездіяльність органу АМК не може визнаватися такою, що узгоджується з положеннями статті 59 Закону № 2210.»

Постанова від 14.05.2025 у справі №910/19008/21, схожа правова позиція у постанові від 17.04.2025 у справі №922/3008/24

Висновки

З урахуванням ст. 19 Конституції України, ст. 6 Конвенції, рішення ЄСПЛ, приписів Закону № 2210, Закону № 3659, Верховний Суд вважає, що під час ухвалення рішення АМК має переслідувати лише ту мету, задля якої його наділено такими повноваженнями; дотримуватися принципу об'єктивності й безсторонності, враховуючи лише ті чинники, які стосуються конкретної справи; дотримуватися принципу рівності перед законом, не допускаючи несправедливої дискримінації; забезпечувати належну рівновагу між несприятливими наслідками, які його рішення може мати для прав, свобод чи інтересів осіб, та переслідуваною метою; ухвалювати своє рішення в межах строку, прийнятного під кутом зору питання, яке вирішується; забезпечувати послідовне застосування загальних нормативно-правових приписів з одночасним врахуванням конкретних обставин кожної справи, пропорційності, розумності строку, обґрунтованості.

Хоч окремі розслідування можуть проводитися з прийнятною тривалістю, проте загальна тривалість має відповідати, зокрема, принципу верховенства права як одному з основних принципів демократичного суспільства, гарантованих Конституцією України, а також принципу «належного урядування».

1.3. Застосування строків давності притягнення до відповідальності до моменту встановлення в конкурентному законодавстві конкретних строків розгляду справ АМК

Постанова КГС ВС від 11.09.2025 у справі № 922/3820/24

01.01.2024 набрав чинності Закон № 3295-ІХ, який доповнив Закон № 2210 ст. 37-1 «Строки розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції».

До 01.01.2024 у Законі № 2210 не було норми, яка чітко визначала строки розгляду справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції.

Прикінцеві та перехідні положення Закону № 3295-ІХ не встановлюють зворотної дії його норм в часі.

Ст. 42 Закону № 2210 не зазнавала змін з моменту прийняття Закону № 3295-ІХ.

1.3. Застосування строків давності притягнення до відповідальності до моменту встановлення в конкурентному законодавстві конкретних строків розгляду справ АМК

Постанова КГС ВС від 11.09.2025 у справі № 922/3820/24

Чинне до 01.01.2024 законодавство про захист економічної конкуренції не встановлювало конкретних строків розгляду антимонопольної справи, проте у ч.1 ст. 42 Закону № 2210 визначалися строки давності притягнення до відповідальності, відповідно, розгляд антимонопольної справи мав бути здійснений в такі строки, які б не перевищували строків давності притягнення до відповідальності, недотримання яких має наслідком звільнення особи від відповідальності, отже, важливим є дотримання строків давності, встановлених в ст. 42 Закону № 2210, і положення ч. 2 цієї статті не скасовують, підміняють та/або продовжують визначені ч. 1 цієї статті строки давності. Також в силу положень ст. 19 Конституції України та п. 1 ст. 3 Закону № 3659 не наділяють правом органи АМК щодо притягнення суб'єкта господарювання до відповідальності за порушення конкурентного законодавства поза межами, визначеними у ч. 1 ст. 42 Закону № 2210.

1.4 . Щодо строків оскарження і їх співвідношення до позовної давності

Постанови КГС ВС від 21.10.2025 у справі № 910/14544/24, від 14.03.2023 у справі № 910/4518/22

За приписами ч. 1 ст. 60 Закону № 2210 (як у редакції до 01.01.2024, так і у чинній редакції) передбачений цією нормою строк не є позовною давністю та вказаний строк оскарження рішень АМК не може бути відновленим / поновленим.

Зазначений строк є присічним.

Закінчення присічного строку незалежно від причин його пропуску, наведених заявником / відповідачем / третьою особою антимонопольної справи, є самостійною підставою для відмови в позові про визнання недійсним / скасування рішення АМК.

Позовна давність є інститутом виключно цивільного права і її застосування здійснюється на підставі відповідних норм ЦК України до тих відносин, що регулюються цивільним законодавством, тоді як спірні правовідносини не належать до цивільних.

1.5. Направлення й оприлюднення рішення АМК та момент його вручення скажнику

Постанова від 21.10.2025 у справі № 910/14544/24

Рішення, розпорядження органів АМК вважається таким, що вручене відповідачу, через десять днів з дня оприлюднення інформації про прийняте рішення, розпорядження в офіційному друкованому органі (газета Верховної Ради України «Голос України», газета Кабінету Міністрів України «Урядовий кур'єр», «Офіційний вісник України», друковані видання відповідної обласної ради за останнім відомим місцем проживання чи місцем реєстрації, юридичної адреси відповідача).

Отже, законодавець передбачив алгоритм дій АМК у разі неможливості вручення рішення.

2. Антиконтурентні узгоджені дії

2.1. Кваліфікація дій суб'єкта господарювання як антиконкурентних узгоджених дій

Змагальність учасників процедури закупівлі передбачає самостійні та незалежні дії (поведінку) кожного з учасників та їх обов'язок готувати свої пропозиції конкурсних торгів окремо, без обміну інформацією (постанова ВС 14.06.2022 у справі № 910/1667/21);

Змагальність під час торгів, тендерів, конкурсів тощо забезпечується таємністю інформації; питання про наявність та/чи відсутність узгоджених антиконкурентних дій суди мають досліджувати та оцінювати відповідно до статей 210 та 86 ГПК України, враховуючи належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також вірогідність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності (постанови ВС від 13.01.2022 у справі №914/2860/20, від 13.01.2022 у справі № 910/20567/20, від 16.06.2022 у справі № 914/2385/20, та ін.);

2.1. Кваліфікація дій суб'єкта господарювання як антиконкурентних узгоджених дій

Сама собою відповідність дій суб'єктів господарювання цивільному, господарському законодавству не може автоматично свідчити про дотримання ними норм та вимог антимонопольного законодавства (постанови ВС від 01.07.2025 у справі № 922/3532/24, від 21.09.2021 у справі № 904/5842/20 та ін.);

Факт пов'язаності суб'єктів господарювання, які брали участь у торгах, і наявність між ними господарських відносин та інші встановлені в рішенні Комітету обставини в сукупності підтверджують якраз ту обставину, що надавала їм можливість обмінюватися інформацією та координувати свою діяльність (постанова ВС від 02.06.2022 у справі № 910/267/20);

2.1. Кваліфікація дій суб'єкта господарювання як антиконкурентних узгоджених дій

Для доведення порушення у вигляді спотворення результатів торгів не потрібно аналізувати пропозиції учасників процедури закупівлі на предмет їх економічної обґрунтованості, оскільки доведенню підлягає обмін або намір обмінятись інформацією ([постанова ВС від 26.05.2022 у справі № 910/20099/20](#));

У випадку об'єднання декількох епізодів (правопорушень), які стосуються різних торгів в одному рішенні, Комітет повинен встановити та довести наявність ознак протиправного діяння щодо кожного епізоду (правопорушення) окремо із зазначенням щодо кожного з них встановлених АМК обставин із посиланням на відповідні докази та факти, а також положення законодавства, якими Комітет керувався, ухвалюючи рішення ([постанова ВС від 03.02.2022 у справі № 910/15183/20](#));

2.1. Кваліфікація дій суб'єкта господарювання як антиконкурентних узгоджених дій

Помилковим є ототожнення сукупної оцінки судами доказів у справі і встановлення обставин справи із сукупним установленням Комітетом фактів незалежно від торгів, участь у яких (торгах) стала предметом розгляду в антимонопольній справі (постанова ВС від 29.11.2022 у справі № 910/13451/20);

При доведенні порушення у вигляді антиконкурентних узгоджених дій, які стосуються спотворення результатів торгів, неможливим є оперування узагальненими поняттями «у період проведення торгів», «під час участі у процедурі закупівлі», без конкретизації яких саме правопорушення [яких саме торгів (процедури закупівлі)] стосуються встановлені обставини (постанова ВС від 03.02.2022 у справі № 910/15183/20);

Доведення порушення у вигляді антиконкурентних узгоджених дій ґрунтується на сукупності обставин, зазначених у мотивувальній частині рішення, а не на окремому поодинокому факті або обставині (постанова ВС від 29.11.2022 у справі № 910/13451/20).

2.2. Доведеність / недоведеність порушення визначеного п. 4 ч. 2 ст. 6 Закону № 2210

У постанові від 14.08.2025 у справі № 910/3374/24 ВС, зокрема, нагадав такі **сталі та послідовні правові висновки** щодо доведеності або недоведеності органом АМК в діях суб'єкта господарювання антиконкурентних узгоджених дій у т. ч. тих, які стосуються спотворення результатів торгів:

у розгляді справ про оскарження рішень АМК щодо визнання дій суб'єктів господарювання антиконкурентними узгодженими для кваліфікації цих дій не є обов'язковою умовою наявність негативних наслідків таких дій у вигляді завдання збитків, порушень прав та охоронюваних законом інтересів інших господарюючих суб'єктів чи споживачів, оскільки достатнім є встановлення самого факта погодження конкурентної поведінки, яка може мати негативний вплив на конкуренцію;

2.2. Доведеність / недоведеність порушення визначеного п. 4 ч. 2 ст. 6 Закону № 2210

- для визнання органом АМК порушення законодавства про захист економічної конкуренції вчиненим достатнім є встановлення й доведення наявності наміру суб'єктів господарювання погодити (скоординувати) власну конкурентну поведінку, зокрема, шляхом обміну інформацією під час підготовки тендерної документації, що разом з тим призводить або може призвести до переваги одного з учасників під час конкурентного відбору з метою визначення переможця процедури закупівлі;
- негативним наслідком при цьому є сам факт спотворення результатів торгів (через узгодження поведінки конкурсантами);
- узгоджена поведінка учасників торгів не відповідає суті конкурсу / торгів / аукціону;

2.2. Доведеність / недоведеність порушення визначеного п. 4 ч. 2 ст. 6 Закону № 2210

Суд зробив висновок, що відміна торгів або визнання торгів такими, що не відбулися, не звільняють їх учасників від відповідальності за вчинення антиконкурентних узгоджених дій, які полягали у спотворенні результатів торгів, оскільки недосягнення суб'єктами господарювання мети, з якою вони узгоджують власну конкурентну поведінку, з причин та обставин, що не залежать від їх волі (у цьому випадку у зв'язку з тим, що торги визнані такими, що не відбулися), не є підставою для встановлення відсутності правопорушення, передбаченого ст. 6 Закону, адже негативним наслідком є сам факт спотворення через узгоджену поведінку.

3. Порухення передбачене ст. 15-1

«Поширення інформації, що вводить в оману»

Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції»

3.1. Постанова ВС від 12.06.2025 у справі № 910/3667/24

- Відповідно до ст. 28 Закону № 236/96-ВР особи, права яких порушені діями, визначеними цим Законом як недобросовісна конкуренція, можуть протягом шести місяців з дня, коли вони дізнались або повинні були дізнатися про порушення своїх прав, звернутися до АМК, його територіальних відділень із заявою про захист своїх прав.
- Закінчення строку звернення із заявою є підставою для відмови у прийнятті заяви, якщо орган АМК не визнає поважними причини пропуску строку звернення із заявою.
- Як унормовано у ст. 28-1 Закону № 236/96-ВР, суб'єкт господарювання не може бути притягнутий до відповідальності за вчинення дій, що визначені цим Законом як недобросовісна конкуренція, якщо закінчився строк давності притягнення до відповідальності. Строк давності притягнення до відповідальності за недобросовісну конкуренцію становить три роки з дня вчинення порушення, а в разі триваючого порушення – з дня закінчення вчинення порушення. Перебіг строку давності зупиняється на час розгляду органами АМК справи про недобросовісну конкуренцію.

3.1. Постанова ВС від 12.06.2025 у справі № 910/3667/24

- Триваючим порушенням є порушення, яке почалося з протиправної дії чи бездіяльності і здійснюється потім безперервно. Початковим моментом цього діяння може бути активна дія або бездіяльність, коли особа не виконує конкретного обов'язку або виконує його неповністю чи неналежним чином. Таке порушення припиняється припиненням протиправних дій або виконанням регламентованих обов'язків добровільно чи в примусовому порядку, притягненням винної особи до відповідальності.
- Тому оскарження таких дій (бездіяльності) спрямоване на захист інтересу в юридичній визначеності на майбутнє. Такий інтерес порушується, допоки існують триваючі незаконні дії (бездіяльність).

3.2. Постанова ВС від 30.08.2022 у справі № 910/2328/21

- Орган Комітету визнав порушенням ст. 15-1 Закону № 236/96-ВР дії щодо поширення суб'єктом господарювання інформації, яка вводить споживачів в оману шляхом повідомлення неправдивих відомостей, таких як: «використовується виноград італійського походження», «виготовлено за італійською технологією», «поєднання білих та червоних сортів винограду італійського походження», є неправдивою та внаслідок обраного способу викладення може вплинути на наміри споживачів придбати вина підприємства, як італійські тоді як ці вина є українськими.
- Під час розгляду справ про порушення статті 15-1 Закону № 236/96-ВР органи Комітету досліджують питання вчинення суб'єктом господарювання дій, визначених законом як недобросовісна конкуренція, а не дотримання виробником вимог законодавства щодо порядку розміщення інформації на етикетках та контретикетках відповідного товару.

4. Порушення, передбачене п.13 ст. 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції» - неподання інформації АМК, його територіальному відділенню у встановлені органами АМК, головою його територіального відділення чи нормативно-правовими актами строки

- Суд у розгляді справ про неподання інформації чи подання інформації в неповному обсязі АМК, його територіальному відділенню з'ясовує, чи повідомлено суб'єкта господарювання про необхідність надання ним відомостей та у який саме спосіб, а також причини, з яких відомості не надано або надано невчасно (постанова КГС ВС від 30.01.2025 у справі № 910/12310/23);
- Законодавство про захист економічної конкуренції не містить вичерпного переліку випадків, коли органи Комітету мають право витребувати інформацію в суб'єктів господарювання та інших осіб. Так, інформація може бути витребувана як під час розгляду заяв, так і під час розгляду справ, а також в інших випадках, передбачених Законом (постанови ВС від 14.06.2022 у справі № 910/20990/20 та від 16.06.2022 у справі № 910/18734/20);

- Законодавчі акти України про захист економічної конкуренції не обмежують коло тих суб'єктів господарювання, у яких орган Комітету може витребувати інформацію, лише тими особами, які беруть участь у справі (постанова ВС від 16.06.2022 у справі № 910/18734/20).
- Направлення вимоги про надання інформації на адресу місцезнаходження філії, а не на адресу юридичної особи, не є підставою для скасування рішень органів Комітету, оскільки вимога була адресована саме філії та отримана уповноваженим представником філії (постанова ВС від 16.06.2022 у справі № 910/18734/20).
- Неподання інформації Комітету у встановлені органами АМК строки є актом невиконання заснованої на законі вимоги державного органу, що тягне за собою встановлену чинним законодавством відповідальність (постанова ВС від 16.06.2022 у справі № 910/18734/20).

- Закон України «Про Антимонопольний комітет України» та інші нормативно-правові акти не містять положень про право суб'єктів господарювання на відмову від виконання вимоги уповноваженої особи Комітету щодо подання інформації, необхідної для реалізації завдань, покладених на Комітет (постанова ВС від 16.06.2022 у справі № 910/18734/20).
- Законодавство про захист економічної конкуренції не наділяє суб'єкта господарювання правом на власний розсуд вирішувати питання щодо форми, способу та доцільності витребування органом Комітету інформації, необхідної для виконання завдань, передбачених законодавством про захист економічної конкуренції (постанови ВС від 14.06.2022 у справі № 910/20990/20 та від 16.06.2022 у справі № 910/18734/20).

- Закон не встановлює певної форми витребування інформації, у зв'язку з чим воно може здійснюватися в будь-якій письмовій формі, крім тієї, щодо якої є пряма заборона закону.
- Отже, чинне законодавство про захист економічної конкуренції не містить обмежень або заборони органу АМК встановлювати в одному запиті про надання інформації вимоги щодо окремих пунктів, груп пунктів вимоги та зазначати різні строки подання інформації, тобто встановлювати декілька строків для подання інформації на різні (окремі) пункти або групи пунктів вимоги.
- Кожний факт неподання інформації на відповідні блоки (пункти) вимоги у встановлений строк, за наявності об'єктивних причин для групування (поділу) органом АМК запитуваної інформації по блоках (пунктах) з встановленням у запиті різних строків для подання витребуваних документів та інформації, містить ознаки окремого порушення, передбаченого пунктом 13 статті 50 Закону, в яких наявний різний склад правопорушення – інформація не подана з різних блоків (пунктів) вимоги, щодо яких встановлено різні строки подання інформації (постанова ВС у складі суддів палати для розгляду справ щодо захисту прав інтелектуальної власності, а також пов'язаних з антимонопольним та конкурентним законодавством КГС від 20.10.2021 у справі № 915/296/20).

5. Ухвала від 21.10.2025 у справі № 910/897/25

На розгляд палати для розгляду справ щодо захисту прав інтелектуальної власності, а також пов'язаних з антимонопольним та конкурентним законодавством Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду **передано справу стосовно повноважень АМК включати суб'єктів господарювання до зведених відомостей про рішення органів АМК щодо визнання вчинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції у вигляді спотворення результатів торгів у контексті застосування положень ст. 19 Конституції України та ст. 48 Закону № 2210, якщо рішення органу АМК оскаржується в судовому порядку.**

5. Ухвала ОП КГС ВС від 20.12.2024 у справі № 922/3456/23

- Ухвалою від 20.12.2024 ОП КГС ВС прийняла до розгляду справу № 922/3456/23 за позовом прокурора про визнання недійсним рішення тендерного комітету щодо визнання переможця торгів, а також укладений з переможцем торгів договір про закупівлю товарів та ін.
- Прокурор обґрунтував свій позов тим, що переможець торгів вчинив антиконкурентні узгоджені дії, спрямовані на спотворення результатів тендера та укладення договору про закупівлю товарів на неконкурентних засадах.
- Колегія суддів пропонує відступити від висновку, що встановлене порушення законодавства про захист економічної конкуренції є підставою для визнання недійсним договору, укладеного з переможцем закупівлі, відповідно до ч. 3 ст. 228 ЦК України, та застосування правових наслідків, передбачених ч.3 ст.228 ЦК України, у разі визнання недійсним правочину, вчиненого з метою, що завідомо суперечить інтересам держави і суспільства.

Верховний
Суд

Дякую за увагу!

